

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 Vtrum debeat homo plus diligere proximum, quàm corpus proprium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

cietatis in ipso bono. Consociatio autem est ratio di-
lectionis secundum quandam unionem in ordine
ad Deum. Vnde sicut unitas potior est, quam unio, ita quod
homo ipse participet bonum diuinum, est potior ratio
diligendi, quam quod alius associetur sibi in hac parti-
cipatione. Et ideo homo ex charitate debet magis
seipsum diligere, quam proximum. Et huius signum
est, quod homo non debet subire aliquod malum pec-
cati, quod contrariatur participationi beatitudinis,
ut proximum liberet a peccato.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod dilectio
charitatis non solum habet quantitatem ex parte
obiecti, quod est Deus, sed ex parte diligentis, qui
est ipse homo charitatem habens: sicut & quanti-
tas cuiuslibet actionis dependet quodammodo ex
ipso subiecto. Et ideo licet proximus melior, sit
Deo propinquior, quia tamen non est ita pro-
pinquus charitatem habenti, sicut ipse sibi, non
sequitur, quod magis debeat proximum, quam se-
ipsum diligere.

AD SECUNDUM dicendum, quod detrimenta corpo-
ralia debet homo sustinere propter amicum, & in
hoc ipso seipsum magis diligit secundum spirituale
mentem, quia hoc pertinet ad perfectionem virtu-
tis, quae est bonum mentis: sed in spiritualibus non
debet homo pati detrimentum peccando, ut prox-
imum liberet a peccato, sicut * dictum est.

AD TERTIUM dicendum, quod sicut * Augustinus
dicit in regula, cum dicitur, Charitas non quarit qua
sua sunt, sic intelligitur, quod communia propriis
anteponit. Semper autem commune bonum est
magis amabile unicuique, quam proprium bonum.
Sicut etiam ipsi patri est magis amabile bonum to-
tius, quam bonum partiale sui ipsius, ut * dictum est.

In cor. art.
* in regula
te tia, & ha
beur to. 1.

Art. prac.

¶ Super Quaestio-
nis vigesimae Ar-
ticulum quintum.

ARTICVLVS V.

Utrum homo magis debeat diligere
proximum, quam corpus
proprium.

IN articulo, in re-
sponse ad ul-
timum aduerte duo.

1. 2. q. 73. ar.
tic. 1. cor. &
eouit. 18. c.
16.

AD QUINTUM sic proceditur.
Videtur, quod homo non magis
debeat diligere proximum, quam
corpus proprium. In proximo enim
intelligitur corpus nostri proxi-
mi, si ergo debet homo diligere
proximum plus quam corpus pro-
prium, sequitur, quod plus debeat
diligere corpus proximi, quam
corpus proprium.

Art. prac.

¶ 2. Praet. Homo plus debet dili-
gere animam propria, quam animam pro-
ximi, ut * dictum est: sed corpus
proprium propinquius est ani-
mae nostrae, quam proximus. ergo
plus debemus diligere corpus
proprium, quam proximum.

¶ 3. Praet. Vnusquisque exponit id,
quod minus amat, pro eo, quod
magis amat: sed non omnis ho-
mo tenetur exponere corpus pro-
prium pro salute proximi, sed hoc
est perfectorum, secundum illud
Io. 15. Maiorem charitatem nemo
habet, quam ut animam suam ponat
quis pro amicis suis. ergo homo
non tenetur ex charitate plus dilige-
re proximum, quam corpus proprium.

1. 1. c. 37. a
medio to. 3.

SED CONTRA est, quod * Aug.

dicat de doctrina christiana, quod plus de-
betur proximo, quam corpus proprium.

RESPONDEO. Dicendum, quod
est ex charitate diligendum, quod habet
rationem diligibilem ex charitate, ut
sociatio autem in plena participatione
quae est ratio diligendi proximum, est
diligendum, quam participatio beati-
tudinis, quae est ratio diligendi proximum.
Et ideo proximum quantum ad salutem
magis debemus diligere, quam proprium.
AD PRIMUM ergo dicendum, quod
Philosophum in 9. * Ethic. Vnum quod
esse id, quod est praecipuum in ipso. Videtur
ergo proximus magis esse diligendus, quam
proprium, intelligitur hoc quantum ad
quae est potior pars eius.

AD SECUNDUM dicendum, quod corpora
propinquius animae nostrae, quam proxi-
mum ad constitutionem proprie naturae,
tunc ad participationem beatitudinis magis
sociatio animae proximi ad animam nostram
etiam corporis proprii.

AD TERTIUM dicendum, quod cuiuslibet
habetur cura proprii corporis, non autem
cuiuslibet homini cura de salute proximi
casu. Et ideo non est de necessitate chari-
tatis, ut homo proprium corpus exponat pro
salute proximi nisi in casu, quo tenetur eius saluti propter
quod aliquis sponte ad hoc se offerat, ut
perfectionem charitatis.

ARTICVLVS VI.

Utrum unus proximus sit magis dil-
gendus, quam amicus.

AD SEXTUM sic proceditur.
Videtur, quod vnus proximus
non sit magis diligendus, quam
alius. Dicit enim * Aug. in 1. de doctr.
christi. Omnes homines equae dili-
gendi sunt: sed cum omnibus pro-
desse non possis, his potissimum
consulendum est, qui pro locorum,
& temporum, vel quarumlibet re-
rum opportunitatibus constitutus
tibi quasi quadam forte iungunt.
ergo proximorum vnus non est ma-
gis diligendus, quam alius.

¶ 2. Praet. Vbi vna, & eadem est ra-
tio diligendi diuersos, non debet
esse in aquali dilectio: sed vna est
ratio diligendi omnes proximos
scilicet Deus, ut patet per * Aug.
in 1. de doctr. christi. ergo omnes proxi-
mos aequaliter diligere debemus.
¶ 3. Praet. Amare, est velle bonum ali-
cui, ut patet per * Philosophum in
2. Rhetor. sed omnibus proximis
eguale bonum volumus, scilicet
vitam aeternam. ergo omnes proxi-
mos aequaliter debemus diligere.

SED CONTRA est, quod tanto
vnusquisque magis debet diligere, quanto
gravius peccat, qui contra eius di-
lectionem operatur: sed grauius
peccat, qui agit contra dilectionem
aliquorum proximorum, quam